

Carta de convocatòria del 12è Congrés de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya

La força dels treballs

El Consell Nacional de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya, reunit el 10 de juny del 2020, convoca el seu 12è congrés, que se celebrarà els dies 21, 22 i 23 de maig del 2021 a Barcelona, i que reunirà delegades i delegats escollits pel conjunt d'organitzacions confederades amb la participació de 146.000 persones afiliades.

La crisi de la COVID-19

Encarem el procés congressual en un moment d'incerteses per l'evolució de la crisi sanitària i les seves conseqüències en el món del treball i, per tant, en la vida de les persones. Des del mes de març del 2020 hem viscut una crisi sanitària mundial que ha costat desenes de milers de vides, que ha afectat Espanya i Catalunya de manera molt important, que ha col·lapsat el sistema sanitari i de residències de gent gran, i que ha determinat el confinament de la població per contenir l'expansió del virus. L'epidèmia ha evidenciat la crisi de les cures i la importància d'un nou model per assegurar la sostenibilitat de la vida. L'aturada sobtada de l'activitat ha provocat un xoc en l'economia, una crisi de l'oferta i la demanda sense precedents en temps de pau. S'ha evidenciat un importantíssim aprofundiment de les desigualtats socials provinents de la precarietat laboral que els darrers anys han patit milions de treballadores i treballadors. Ara mateix estan en perill milers de llocs de treball, la qual cosa aprofundeix l'atur estructural, situació insostenible per al nostre país. Aquestes incerteses s'uneixen a les pròpies dels processos de transformació d'un teixit productiu molt condicionat per la digitalització i els requeriments necessaris per frenar el canvi climàtic.

La precarietat i les retallades maten, i no només en un sentit figurat. **Les persones que treballen en el sistema sanitari i el sociosanitari** s'han jugat la vida per salvar la de tots i totes. Com la resta de **treballadores i treballadors dels serveis públics** han patit la manca de recursos fruit d'una clara voluntat política dels últims anys. **Les treballadores i treballadors dels sectors essencials**, els treballs més precaritzats i menys valorats socialment, han estat els que han sostingut la societat en la pitjor crisi que hem patit en 100 anys.

El sindicat ha fet un treball ingent per adaptar-se a la situació i fer front als problemes de la classe treballadora sense poder tenir mecanismes d'atenció i assessorament presencial a les persones. D'una banda, la **digitalització** de la nostra acció sindical ha permès atendre les persones afectades per la caiguda d'activitat a les empreses. De l'altra, la capacitat de **concertació** del sindicat ha garantit les orientacions per mantenir la seguretat i la salut de les persones en els llocs de treball i ha possibilitat la posada en marxa de mecanismes de protecció

general on el manteniment de l'ocupació i d'ingressos han estat la prioritat absoluta. CCOO ha estat la referència de la classe treballadora en aquesta crisi.

La força del 8-M

La crisi ha mostrat les febleses del model econòmic i social, i ha evidenciat la necessitat de canviar-lo, posant les persones al centre de les polítiques. El feminisme, amb grans mobilitzacions mundials des del 2018, ha catalitzat en bona part el desig de canvi estructural de la societat. Queda molt per fer i, sobretot, és urgent erradicar el **flagell de les violències masclistes** i els assassinats de les dones en mans dels homes. El sindicat s'enorgulleix de portar al **món del treball** les reivindicacions del moviment feminista, del qual formem part fa moltíssims anys, gràcies al compromís de les **dones de CCOO** al llarg de la nostra història i a l'impuls de la Conferència de Dones realitzada en el passat mandat.

Ofensiva sindical per a la recuperació salarial

L'ofensiva sindical que CCOO ens vam proposar al passat congrés ha obtingut resultats i ha anat guanyant l'espai de la **negociació col·lectiva** i de la **concertació social** amb les patronals. L'Acord estatal per a l'ocupació i la negociació col·lectiva (AENC) i l'Acord interprofessional de Catalunya (AIC) van ser cabdals per traslladar als convenis col·lectius una recuperació salarial per sobre de l'increment del cost de la vida. Es va aconseguir un acord per a un salari mínim de conveni de 14.000 euros l'any, que, juntament amb les pujades del salari mínim interprofessional fins als 950 euros, han impulsat de manera important també els increments salarials mitjans al país. Res d'això no hauria estat possible sense les múltiples **mobilitzacions sindicals** en què s'han reivindicat **salaris dignes** i contra la **bretxa salarial** de gènere. La nostra societat, malgrat aquests avenços, és lluny d'oferir processos d'emancipació i d'incorporació al treball per al conjunt de les generacions més joves i amb el nivell formatiu més alt de la història d'aquest país.

Crisi política a Catalunya

La situació política a Catalunya ha estat marcada per una crisi institucional i territorial molt greu, que va viure els esdeveniments centrals durant la tardor del 2017. La majoria parlamentària de Catalunya va impulsar un referèndum sobre la independència de Catalunya, amb la voluntat de declarar-la políticament. Els fets d'octubre del 2017 van significar una estrebada de grans proporcions a la vida política, jurídica i social de Catalunya. El procés judicial subsegüent ha condemnat a presó els líders socials d'Òmnium Cultural i l'ANC, i bona part del Govern de Catalunya; d'altres han hagut de marxar a l'estranger. El sindicat, que és un reflex de la pluralitat de la societat catalana, va abordar amb participació, consens i fermesa, i fidel als seus valors estatutaris, la defensa dels drets socials i els drets nacionals de Catalunya i el dret a decidir. Ens vam posicionar en contra de l'empresonament dels líders polítics i socials, i vam treballar i treballem per garantir la cohesió social i la convivència democràtica.

Una aposta per la concertació social

Les dificultats econòmiques i socials que pateix Catalunya des de la política de retallades, creuades per la forta confrontació política, han posat en relleu la importància dels **agents**

socials i de la concertació per a la vertebració democràtica del país. Han estat nombroses les iniciatives de **concertació** a Catalunya, en les polítiques industrials (PNI), en les polítiques actives d'ocupació (SOC), en les polítiques de protecció a les persones, com la renda garantida de ciutadania (RGC), i en la negociació col·lectiva (AIC). Aquesta estructura d'acords, juntament amb totes les experiències de diàleg social al territori, a escala local, comarcal o metropolitana, ha tingut un paper cabdal com a xarxa de protecció econòmica i d'ocupació en un període políticament convuls.

Aquestes iniciatives han permès desenvolupar normativament la concertació social com a dret subjectiu, tal com estableix l'Estatut d'autonomia de Catalunya, amb l'acord sobre la Llei de participació institucional i diàleg social a Catalunya, aprovada recentment pel Parlament.

Hauran de comptar amb nosaltres

Encarem el procés congressual amb l'impuls d'un sindicat enfortit per la capacitat de **créixer** davant les dificultats, mantenint la **coherència** amb els seus principis i valors, adaptant-se com sempre al context de cada moment, mirant sempre al **futur** per orientar el sentit dels canvis.

En els darrers anys des del passat congrés, CCOO de Catalunya **hem crescut** en més de 6.000 persones afiliades. Un creixement de més d'un 4 % que evidencia que el sindicalisme confederal que representem segueix sent la principal referència de la classe treballadora catalana. Ens enorgulleix que 63.000 de les persones afiliades siguin dones i que les dones hagin crescut també en nombre de delegades.

Hem tornat a revalidar la condició de **primera força sindical de Catalunya** en el darrer període de concentració d'eleccions sindicals. Hem mantingut el nostre percentatge de representativitat per sobre del 41 % i hem augmentat el diferencial davant de la segona organització sindical de manera important. Representem el 41,21 % dels treballadors i treballadores de Catalunya que han realitzat eleccions sindicals als centres de treball, amb 21.739 persones delegades, de les quals 9.340 són dones. Fa 42 anys que som el primer sindicat de Catalunya ininterrompudament defensant de manera legítima els interessos laborals, econòmics i socials de la classe treballadora catalana.

La construcció del futur

Encarem el procés congressual amb el repte de ser actius en la construcció del futur del món del treball. Les transformacions sistèmiques que signifiquen un **canvi de paradigma** en les relacions de treball i en les relacions socials no es poden fer sense comptar amb nosaltres. Volem canvis que siguin un avenç dels valors de la democràcia, obrint les portes de les empreses i l'economia a la participació de la ciutadania, de les treballadores i treballadors. Volem una indústria de caràcter nacional amb un valor estratègic per fer front a situacions de crisi. Volem canvis que dignifiquin tots els treballs i totes les vides. Canvis que, mitjançant el **treball**, el **feminisme** i la **lluita contra el canvi climàtic**, han d'avançar ràpidament cap a la **justícia social**. Ens comprometem amb la construcció d'un model econòmic i productiu respectuós amb el **medi ambient**, una economia circular que respecti el planeta i una transició justa que no deixi ningú enrere. Canvis per posar les persones al centre de les prioritats polítiques, on els **serveis**

públics desenvolupin la seva funció com a garantia de **drets de ciutadania**. Volem un estat del benestar fort i, per això, és cabdal destinar més recursos als serveis públics i crear ocupació pública de qualitat. Llitem per la democratització de l'ús de les dades i de totes les potencialitats de la digitalització així com per la necessària independència dels mitjans de comunicació, eines cabdals, com el món de la cultura, pel seu valor social al servei d'una societat lliure i crítica.

Aquests són els eixos per al debat congressual, que donen continuïtat als processos participatius que el sindicat ha obert els darrers mesos amb **l'Assemblea sindical oberta** (ASO) i amb les **Propostes per a la reconstrucció a Catalunya** després de la COVID-19:

- Reforçar la democràcia
- New green deal (pacte verd europeu)
- Avançar en igualtat
- Treball digne i protecció social
- Enfortir l'estat del benestar

Un total de 26.371 persones han participat en la construcció i prioritització de les propostes que el sindicat ha d'acabar de desenvolupar en el debat congressual i compartir amb el conjunt de la classe treballadora del país.

Canvis locals, canvis globals

El Congrés de la CONC emmarca els processos congressuals propis de les federacions sindicals sectorials i unions sindicals intercomarcals que conformen la CONC i dels sindicats comarcals, així com les conferències de les seccions sindicals. Tot el sindicat ha de reforçar els seus plans d'acció i treballar les propostes adequades a cada nivell i àmbit d'intervenció. El Congrés de la CONC, des de la seva personalitat pròpia com a sindicat nacional de Catalunya, s'inscriu en el marc del Congrés de la CS de CCOO d'Espanya, com a expressió de la corresponsabilitat en la definició de les polítiques sindicals per al conjunt de l'Estat. Els debats del 12è Congrés s'emmarquen i s'alineen, també, amb les propostes sindicals aprovades en el Congrés de la Confederació Europea de Sindicats (CES), celebrat a Viena del 21 al 24 de maig del 2019, i de la Confederació Sindical Internacional (CSI), celebrat a Copenhaguen del 2 al 7 de desembre del 2018. Es reafirma, així, el compromís internacionalista de la CONC. Reforçar el sindicalisme internacional és fonamental perquè la classe treballadora pugui avançar en condicions dignes per a tots els treballs, en benestar per a totes les vides i en la globalització dels drets arreu d'aquest món global.

El sindicat de la classe treballadora, motor de la història

El treball és el centre de qualsevol projecte de vida digna perquè teixeix una xarxa de responsabilitat compartida i cohesió social.

L'especialització i el repartiment dels treballs generen els béns que necessitem per viure. És necessari repartir també la riquesa.

Els treballs de cura generen protecció i benestar. No és just que a Catalunya hi hagi gairebé un milió i mig de persones per sota del llindar de la pobresa.

Una democràcia no és plena si no arriba al govern de l'economia i als centres de treball. No hi pot haver amagatalls ni fronteres per al dret al treball, no hi pot haver discriminació per origen ni per creença ni per sexe ni per orientació sexual.

En aquesta era de canvis i transformacions, hauran de comptar amb nosaltres.

Tenim la força i el valor dels treballs d'una societat diversa i plural, de dones i homes, amb un espai destacat per a la joventut treballadora, les persones aturades i les pensionistes i jubilades per democratitzar l'economia i les empreses, per desenvolupar plenament els drets de ciutadania i l'estat del benestar, per desmuntar el patriarcat i per cuidar la salut del planeta amb una economia sostenible i circular.

Treballem perquè cap persona no es quedi enrere.

Et cridem a participar en el congrés, que és el mitjà pel qual les afiliades i afiliats de tot el territori i tots els sectors posarem en comú idees i propostes per pensar el nostre projecte col·lectiu. La participació és la clau més evident de la consistència de les nostres propostes, de la higiene i transparència democràtica, i de l'emoció que representa ser coprotagonista del procés congressual.

Amb aquests reptes, aquestes il·lusions i aquesta força, i sabent bé que **la classe treballadora és el motor de la història**, convoquem el 12è Congrés de la CONC.

Barcelona, 10 de juny de 2020